

Gedeputeerde met de juiste liberale uitstraling

In Memoriam

1952 - 2012

Sjoerd Heijning

door Ben Jansen

Het waren sterke teksten waarmee VVD-lijsttrekker Sjoerd Heijning de Statenverkiezingen van maart 2011 in ging. „Waar andere provincies twee ambtenaren nodig hebben, hebben wij er vijf”, betoogde hij tijdens een verkiezingsdebat. En: „Zeeland doet aan postzegelplanologie, dat is een rem op economische groei.” Mogelijk vergaarde de VVD dankzij die ferme taal de meeste stemmen. Goesenaar Heijning, zondagochtend op 60-jarige leeftijd overleden nadat hij afgelopen woensdag halsoverkop in het ziekenhuis werd opgenomen, maakte zijn ver-

kiezingsbeloften in rap tempo waar. Het programma waarop VVD, PvdA, CDA en SGP hun samenwerking in het dagelijks provinciebestuur baseerden, was doordrenkt van liberale uitgangspunten en streven naar groei. En zie, anderhalf jaar na het aantreden van dat door hem geformeerde nieuwe college van Gedeputeerde Staten had Heijning al drie kroonjuwelen van zijn partij in de wacht gesleept: het provinciale ambtenarenapparaat werd flink ingekrompen, het snoeimes ging in de gesubsidieerde instellingen en als gedeputeerde voor ruimtelijke ordening presenteerde hij een nieuw omgevingsplan met veel vrijheid-blijheid.

Veel resultaten in korte tijd. Zeker voor een man die niet de indruk wekte dat hij daar heel erg op uit was. Heijning kwam dikwijls ietwat onverstoorbaar en laconiek over en leek kritiek makkelijk van zich af te laten glijden. Hij was bepaald geen dossiertijger, beperkte zich graag tot de grote lijn en liet de details bij voorkeur aan zijn ambtenaren over. Zo was hij als wethouder in Goes (van 1994 tot 2002) en zo was hij sinds hij in het voorjaar van 2011 gedeputeerde werd. In de aanloop naar de Statenverkiezingen van 2007 wilde het toenmalige bestuur van de Zeeuwse VVD een deel van de oude fractie op een onverkiesbare plaats zetten. In

het geval van Heijning werd daarbij opgemerkt dat hij weliswaar over de gewenste liberale uitstraling beschikte, maar dat hij best een beetje harder mocht werken. De leden van de partij corrigeerden deze degradatie, maar het beeld bleef hangen. Heijning zelf zat er niet mee. Tussentijds werd hij fractievoorzitter en hanteerde daarbij de juiste timing en gevatheid als onderwerpen passeerden die er voor de VVD toe doen. Heijning werkte bij de toenmalige Amro Bank, bij de gemeente Borsele en bij de provincie. Tussen zijn wethouderschap en zijn aantreden als gedeputeerde vulde hij ‘huisman’ in als zijn beroep.